

Prima instanța, judecător
Dosarul nr. 1a-2248/21
1-21077786-02-1a-04112021

Angela Catană
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

DECIZIE
(d i s p o z i t i v)

28 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, în componența:

Președintele ședinței de judecată, judecător
Judecătorii

Silvia Cekan
Oxana Robu
Silvia Gîrbu

Cu participarea:

Procurorului

Vladislav Harti

Apărătorului

Sergiu Musteață

a judecat, în ședință publică, recursul acuzatorului de stat, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Iulia Ghimp, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021, în cauza penală privind învinuirea lui

Tricolici Artemii *** IDNP *******,

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal.

Conducându-se de art. 449 alin.(1) pct. 1 lit. a) și art. 450 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

DECIDE :

Se respinge ca nefondat recursul acuzatorului de stat, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Iulia Ghimp, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021.

Se menține sentința contestată fără modificări.

Decizia motivată va fi pronunțată public la 16 ianuarie 2024, ora 09:30.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Silvia Cekan

Judecătorii

Oxana Robu

Silvia Gîrbu

Prima instanța, judecător
Dosarul nr. 1a-2248/21
1-21077786-02-1a-04112021

Angela Catană
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

DECIZIE

28 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, în componența:

Președintele ședinței de judecată, judecător
Judecătorii

Silvia Cekan
Oxana Robu
Silvia Gîrbu

Cu participarea:

Procurorului

Vladislav Harti

Apărătorului

Sergiu Musteață

a judecat, în ședință publică, recursul acuzatorului de stat, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Iulia Ghimp, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021, în cauza penală privind învinuirea lui

Tricolici Artemii *** IDNP *******,

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 25 mai 2021-24 septembrie 2021, în instanța de recurs, 11 ianuarie 2022-28 noiembrie 2023.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul a pledat pentru admiterea recursului acuzatorului de stat, cu respingerea apelului apărătorului.

Apărătorul inculpatului a pledat pentru respingerea recursului procurorului cu admiterea recursului depus în interesele inculpatului.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021, Tricolici Artemii ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal și în conformitate cu prevederile art.364¹ alin.(8) din Codul de procedură penală, i s-a stabilit o pedeapsă în formă de 150 (una sută cincizeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.
2. S-a explicat inculpatului că în caz de eschivare cu rea-voință de la munca

neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Până la data rămânerii definitive a sentinței, s-a aplicat față de Tricolici Artemii *****, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.
4. Corpul delict, un bilet de amanet cu nr.***** din 25.03.2021, anexat la materialele cauzei penale, se va păstra la materialele cauzei penale.
5. Pretențiile părții civile SRL „Extra Lombard”, referitor la încasarea prejudiciului material cauzat, au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirii să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.
6. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Tricolici Artemii *****, aflându-se pe str.***** , mun.Chișinău, avînd scopul dobîndirii bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor prejudiciabile și admițînd în mod conștient survenirea acestora, inducînd în eroare pe cet.Etim Luca și Cernăuț Alexandru, prin prezentarea ca adevărată a faptei mincinoase, a primit de la cet. Efim Luca un telefon mobil de model Samsung Note 10 cu IMEI: ***** pentru a-l transmite cet.Cernăuț Alexandru, fapt care nu a fost realizat. Ulterior, la data de 25.03.2021 a amanetat telefonul de model Samsung Note 10 cu IMEI: ***** la ”Extra-Lombard” SRL, astfel cauzându-i părții vătămate, un prejudiciu material în sumă de 12 999 lei.
7. Acțiunile lui Tricolici Artemii *****, în baza prevederilor art.190 alin.(1) din Codul penal.
8. Subsecvent, inculpatul Tricolici Artemii, în ședința judiciară, a recunoscut vina integral, astfel cauza penală s-a examinat prin prisma prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală.
9. Nefiind de acord cu sentința, acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Iulia Ghimp a înaintat cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a stabili inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar conform art. 90 din Codul penal de suspendat pedeapsa încheierii cu stabilirea unui termen de probațiune de 3 ani, cu obligarea inculpatului să presteze muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore.
10. În motivarea recursului s-a invocat că Tricolici Artemii ***** anterior a fost atras la răspundere penală prin sentința Judecătoriei Buiucani nr. 1-1020/2017 din 25.05.2017, în baza art.217 alin.(2) din Codul penal, fiindu-i stabilită ca pedeapsă amendă în mărime de 300 unități convenționale, prin sentința Judecătoriei Buiucani nr. 1-595/2019 din 16.09.2020, de comiterea infracțiunii

prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal, fiindu-i stabilită ca pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore.

11. De către instanța de judecată nu a fost determinat clar cum a fost individualizată pedeapsa, fiind apreciată doar circumstanța atenuantă recunoașterea vinovăției și căința inculpatului Tricolici Artemii *****, care a spus că recunoaște vinovăția de comiterea infracțiunii, (fără a indica că regretă fapta comisă), fiind ignorate mai multe împrejurări inclusiv și aceea că numitul a comis o infracțiune omogenă pentru care a fost condamnat în anul 2020. atentează, însușește bunurilor altei persoane și are predispunere la comiterea infracțiunilor contra patrimoniului.
12. În atare împrejurări recunoașterea vinovăției de către inculpatul Tricolici Artemii ***** este o încercare ipocrită de a minimaliza pedeapsa care urma să fie aplicată de către instanța de judecată după ce a conștientizat că probele prezentate de acuzare vor determina o condamnare inevitabilă. Este cert că aplicarea lui Tricolici Anemii ***** a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore, nu doar că prezintă o pedeapsă neechitabilă și minimă pentru infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(1) din Codul penal, ci și o pedeapsă ce contravine prevederilor art. 75 din Codul penal și anume ”principiului individualizării pedepsei penale și răspunderii penale”, potrivit căruia ”la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală”.
13. Potrivit art. 78 alin. (3) din Codul penal, în cazul în care există circumstanțe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din partea specială a prezentului cod.
14. La individualizarea pedepsei instanța de judecată a ignorat prevederile legale menționate supra dar și circumstanțele de fapt constatate în cadrul procesului penal.
15. Acuzarea consideră că o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă de care Tricolici Artemii *****, care anterior a comis infracțiune omogenă, fiind recunoscut vinovat și condamnat pentru această infracțiune, nu se reeduce și continuă să comită infracțiuni. Astfel, pedeapsa aplicată nu-și va atinge scopul și nu va reeduca condamnatul.
16. Instanța de apel urmează să aprecieze că infracțiunea comisă de către Tricolici Artemii ***** este o infracțiune mai puțin gravă, că inculpatul anterior a comis fapte similare pentru care a fost condamnat, iar scopul pedepsei penale este de preîntâmpinare de comitere a infracțiunilor cât de către această persoană dar și de alte persoane.
17. Audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, Colegiul

penal conchide că recursul declarat urmează a fi considerate nefondat și pasibil de a fi respins, iar sentința sus-indicată urmează a fi menținută fără modificări.

18. Potrivit art. 3 alin.(1) din Codul de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.
19. Potrivit Legii pentru modificarea unor acte normative nr. 83 din 14.04.2023 (în vigoare 02.08.2023), a fost modificat articolul 364¹, astfel, la alineatul (1), după cuvântul ”inculpatul” se introduc cuvintele ”persoană fizică”, articolul se completează cu alineatul (11) cu următorul cuprins: ”(11) Judecarea cauzelor penale privind infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa cu detențiune pe viață nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.”, alineatul (2) se completează cu textul ””, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului”; alineatul (8) se abrogă; articolul se completează cu alineatele (10) și (11) cu următorul cuprins: ”(10) Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale. (11) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448.
20. La fel, conform art.IV alin.(2) din Legea menționată, cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de inițiere a acordului de recunoaștere a vinovăției și cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătorești se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege.
21. Astfel, avînd în vedere la faptul că în cadrul ședinței de judecată, în instanța de fond inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, iar sentința a fost adoptată prin prisma art. 364¹ din Codul de procedură penală, cu respectarea Legii, Colegiul va examina prezenta cauză în procedură de recurs, or la data adoptării decizie, cauze se afla la etapa de până la începerea cercetării judecătorești.
22. Totodată, art. V alin.(2) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional) nr. 245 din 31.07.2023 (în vigoare 22.08.2023), pledează că la data intrării în vigoare a prezentei legi, recursurile declarate în cauzele penale și contravenționale pentru care au fost stabilite data ședinței de judecată se examinează conform procedurii de până la intrarea în vigoare a prezentei legi.
23. La fel, conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces

despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

24. Astfel, cu derogare de la modificările operate de legiuitor la art. 447 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală, Colegiul prin prisma art. V alin.(2) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional) nr. 245 din 31.07.2023 (în vigoare 22.08.2023), va examina cauza în procedură publică, or Legea invocată pledează că recursurile declarate în cauzele penale și contravenționale pentru care au fost stabilite data ședinței de judecată se examinează conform procedurii de până la intrarea în vigoare a prezentei legi, la caz, prezenta cauză a fost repartizată la Curtea de Apel Chișinău la 11 ianuarie 2022, ședința de judecată din 28 noiembrie 2023, fiind stabilită anterior modificărilor operate de legiuitor.
25. Conform art. 448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.
26. Colegiul menționează că conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.
27. Iar, conform art. 385 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; ce trebuie să se facă cu corpurile delictelor; cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau

aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie. Dacă inculpatul este învinuit de săvârșirea mai multor infracțiuni, instanța soluționează chestiunile arătate în alin.(1) pct.1)-13) pentru fiecare infracțiune în parte. Dacă de săvârșirea infracțiunii sînt învinuiți mai mulți inculpați, instanța soluționează chestiunile prevăzute în alin.(1) referitor la fiecare inculpat în parte. Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări. În cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. În cazul în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv, în condițiile specificate la alin.(5), nu mai puțin de 3 luni pînă la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea, în calitate de pedeapsă principală, a muncii neremunerate în folosul comunității, a amenzii sau a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, acesta este liberat de executarea pedepsei de către instanța de judecată.

28. În această ordine de idei, Colegiul penal raportînd materialele cauzei la prevederile legale indicate supra stabilește că prima instanță a ținut cont de normele indicate mai sus și a pronunțat o soluție întemeiată și motivată, inclusiv, în partea individualizării pedepsei.
29. Subsecvent, Colegiul indică că deși inculpatul a recunoscut în totalitate vina, prima instanță a apreciat probele corespunzător și justificat a reținut vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, mai mult, nici unul din participanții la proces nu au obiectat vis-a-vis de învinuirea adusă inculpatului.
30. În continuare, Colegiul penal, ținînd cont de instituția stabilirii pedepsei, consideră că prima instanță a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise, motiv din care se impune aprecierea recursului procurorului ca fiind nefondat, or argumente certe și pertinente care ar indica la netemeinicia sentinței contestate nu au fost identificate.
31. În acest context, Colegiul penal consideră că instanța de fond corect a apreciat probele care demonstrează vinovăția inculpatului, cât și măsura de pedeapsă aplicată, ținînd cont de circumstanțele reale și personale, de circumstanțele atenuante și cele agravante.
32. Consecvent, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru

o corectă individualizare a acesteia raportat la toate criteriile prevăzute de art. 75 din Codul penal, urmează a se reține elementele ce țin materialitatea faptei în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului.

33. Conform prevederilor art. 61 alin.(1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
34. Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Iar potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.
35. Astfel, Colegiul, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Tricolici Artemii, ține cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.
36. Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) din Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.
37. Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

38. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.
39. Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.
40. După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpaților trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
41. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.
42. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.
43. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.
44. În continuare instanța de recurs indică că conform prevederilor art. 16 din Codul penal, infracțiunea imputată inculpatului, mai puțin gravă.
45. Conform prevederilor art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea, echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
46. Subsecvent, Colegiul în calitate de circumstanțe atenuante prevăzute de art.76 din Codul penal, reține căința activă a inculpatului.
47. Totodată, în calitate de circumstanțe agravante prevăzute de art.77 din Codul penal, în sarcina lui Tricolici Artemii, se reține comiterea infracțiunii de o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară.
48. Colegiul indică că la stabilirea pedepsei, instanța de judecată ține cont de

prevederile art. 75 din Codul penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

49. La caz, Colegiul reține că pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este proporțională faptei comise.
50. Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond a ținut cont de dificultățile de ordin material întâmpinate de inculpat, determinate de lipsa unui loc de muncă, a unei ocupații social-utile sau a surselor legale de venit, ce conturează situația materială precară a acestuia, instanța concluzionând că nu este rezonabil și util de împovărat inculpatul prin aplicarea unei amenzi penale, în acest caz fiind posibilă corectarea și reeducarea persoanei vinovate prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, în formă de muncă neremunerată în folosul comunității, inculpatul pledînd a fi de acord să execute o asemenea categorie de pedeapsă în cazul condamnării sale.
51. Ținând cont de cele descrise, de persoana inculpatului și poziția ultimului vis-a-vis de pedeapsă, precum și de circumstanțele în care s-a produs și a fost comisă infracțiunea, instanța de recurs consideră că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului și de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni poate fi atins prin stabilirea inculpatului Tricolici Artemii ***** a unei pedepse în formă de 150 (una sută cincizeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității, nefiind stabilite careva impedimente legale prevăzute de art.67 alin.(4) Cod penal.
52. Respectiv, o pedeapsă echitabilă urmează a fi aplicată astfel încât să impună infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și suficiente pentru restabilirea echității sociale, în caz contrar acesta ar putea avea efecte inverse celor scontate.
53. Conchizînd, Colegiul indică că anume pedeapsa stabilită de instanța de fond va executa scopul propus de legiuitor la art. 61 din Codul penal, motiv din care va respinge recursul, or temeiuri de casare a sentinței nu au fost identificate.
54. Reieșind din cele sus-indicate, conducându-se de art. 449 alin.(1) pct. 1 lit. a) și art. 450 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul acuzatorului de stat, procurorul în

Procuratura municipiului Chișinău, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Iulia Ghimp, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021.

Se menține sentința contestată fără modificări.

Decizia motivată va fi pronunțată public la 16 ianuarie 2024, ora 09:30.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Silvia Cekan

Judecătorii

Oxana Robu

Silvia Gîrbu